

Mál nr. 246/2013
M og
Vátryggingafélagið V v. Ábyrgðartryggingar ökutækisins A

Árekstur bifreiða. Ágreiningur um líkamstjón og orsakatengsl þ. 11.5.2012

Gögn.

1. Málskot móttækið þ.11.7.2011 ásamt fylgiskjöllum 1-5
2. Bréf V dags. 19.8.2013 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu segir að M hafi ekið vestur Amtmansstíg og inn á Lækjargötu til norðurs og reynt að koma í veg fyrir árekstur við strætisvagn og þá beygt inn á bílastæði leigubifreiða með þeim afleiðingum að A rakst utan í leigubifreið og strætisvagn. M leitaði til læknis nokkrum vikum eftir umræddan árekstur. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu A vegna líkamstjóns. V hafnar bótaskyldu og segir ekki hafa verið færðar sönnur á að orsakatengsl séu á milli þeirra eymsla sem M kvarti nú yfir og atviksins þ.11.5.2012 enda hafi ekki verið lögð fram gögn sem sýni fram á það. Þá vísar V til þess að M hafi leitað læknis fyrst fjórum vikum eftir slysið og einkenni sem þar hafi komið fram séu almenns eðlis. Þá vísar V til dóms Hæstaréttar í máli nr. 8/2003. Loks vísar V til matsgerðar frá 2.5.2005 vegna umferðarslyss sem M lenti í þ. 7.5.2004.

Álit.

Í ljósi þeirra gagna sem liggja fyrir í málinu er vafi um orsakatengsl milli umferðaróhappsins og þeirra líkamlegu einkenna sem M lýsir sem afleiðingu árekstursins mjög mikill. M ber að sýna fram á að hann hafi orðið fyrir því tjóni sem hér um ræðir. Með vísan til fyrirbyggjandi gagna telst M ekki hafa leitt nægar líkur að því að hafa orðið fyrir líkamstjóni sem rekja megi til notkunar bifreiðar sinnar í umrætt sinn. M á því ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu A

Reykjavík 10.9.2013

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.